

ئۇيغۇر خەلق مەسەللىرى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئۇيغۇر خەلق مەسەللىرى

«ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى»
تەھرىر مەھكىمىسى نەشرىگە تەييارلىغان

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئۈرۈمچى 2007 - يىلى

图书在版编目(CIP)数据

维吾尔民间寓言.1: 维吾尔文/《维吾尔民间文学大典》编委会编. - 乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2007.1
ISBN 978-7-228-10848-0

I.维... II.维... III.维吾尔族 - 寓言 - 作品集 - 中国 - 维吾尔语 (中国少数民族语言) IV.I277.4

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2007)第006254号

策 划: 阿布都热合满·艾白
艾合买提·伊明

责任编辑: 艾合买提·伊明
责任校对: 阿布列孜·阿巴斯
封面设计: 买买提·努比提

维吾尔民间寓言 - 1 (维吾尔文)
《维吾尔民间文学大典》编委会编

新疆人民出版社出版
(乌鲁木齐解放南路348号 邮编: 830001)
新疆新华书店发行
新疆新华印刷厂印刷
880×1230毫米 32开本 2.625印张
2007年1月第1版 2007年1月第1次印刷
印数: 1-5000

ISBN 978-7-228-10848-0 定价: 4.50元

پىلانلىغۇچىلار: ئابدۇراخمان ئەبەي
ئەخمەت ئىمىن
مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەخمەت ئىمىن
مەسئۇل كوررېكتورى: ئابلىز ئابباس
مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى: مەمەت نەۋبەت

ئۇيغۇر خەلق مەسەللىرى — 1

«ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» تەھرىر ھەيئىتى نەشرگە تەييارلىغان

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348-نومۇر)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورماتى: 880 × 1230 مىللىمېتىر، 1/32

باسما تاۋىقى: 2.625

2007 - يىل 1 - ئاي 1 - نەشرى

2007 - يىل 1 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىراژى: 5000 — 1

ISBN 978-7-228-10848-0

باھاسى: 4.50 يۈەن

مۆندەجى

1. تۈلكىنىڭ تەقسىماتى.....
3. چاشقانلار مەجلىسى.....
6. ئېيىق بىلەن دېھقان.....
8. قۇدۇق ئىچىدىكى پاقا.....
10. توشقاننىڭ ماختىنىشى.....
11. ئەقىللىق پاقا.....
14. پالتا سېپى.....
16. تادان تۈلكە.....
18. پاقا بىلەن چاپان.....
20. شاتۇتى بىلەن بۇلبۇل.....
23. تۆمۈرچىنىڭ جاۋابى.....
25. بۇغا.....
26. ئىنساپسىز ئېشەك.....
30. شىر بىلەن تۇرنا.....
33. ئەقىللىق توشقان.....
37. پاقا بىلەن چاشقان.....
43. سۈلەيسۈننىڭ پادىشاھ بولۇشى.....
47. ئىمىن يالغانچى.....

- خوراز بىلەن تۈلكە.....49.
- ئوتۇنچى بىلەن ئېيىق.....50.
- قىزغانچۇق كالا.....54.
- ھۈرۈن بالا.....58.
- بوي يەتمىگەن ئۈزۈم ئاچچىق.....60.
- بۆرە بىلەن خوراز.....61.
- ئىككى ئۆچكە.....63.
- بېخىل باي.....64.
- تۆگە بىلەن ئۆچكە.....66.
- بۆرە بىلەن قاپاق.....69.
- مۈشۈك بىلەن چاشقان.....72.
- ئات بىلەن ئىت.....74.
- تاپقان پۈلۈمنى ئۆچكە بۆلمەن.....76.
- ئۈچ ھۈرۈن.....78.

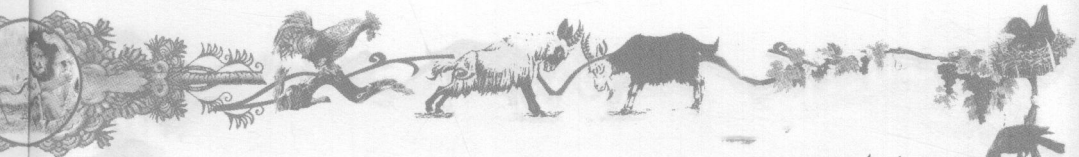

پىلانلىغۇچىلار: ئابدۇراخمان ئەبەي، ئەخمەت ئىمىن
 مەسئۇل نۇسخارلىرى: ئەخمەت ئىمىن
 مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: مەمەت نەۋبەت

تۈلكىنىڭ تەقسىماتى

بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىدا، كۈنلەرنىڭ بىرىدە قەدىناس دوستلاردىن يولۋاس، بۆرە، تۈلكە ئۈچى بىر بولۇپ ئۇزاق بىر سەپەرگە چىقىپتۇ. ئۇلار مېڭىپتۇ - مېڭىپتۇ، ئالاھا-زەل خېلى مېڭىپتۇ. ئاڭغىچە چۈش بولاي دەپ قايتۇ، ھې-رىپ، قورسقى ئېچىپ ھالى قالماپتۇ. بىر تاغ باغرىغا كەلگەندە ئارام ئېلىشماقچى بولۇپ ئولتۇرۇشۇپتۇ، ئوۋ ئوۋلاپ كېلىپ قورساقلىرىنى تويغۇزۇپ ئاندىن يولغا راۋان بولۇشماقچى بوپتۇ. يولۋاس ئارام ئېلىپ قايتۇ. بۆرە بىلەن تۈلكە ئوۋغا چىقىپ كېتىپتۇ. بۇ ئىككىسى بىر ھازادىن كېيىن مىڭ بالالىقتا بىر كېيىك، بىر توشقان، بىر قىرغاۋۇل ئوۋلاپ كەپتۇ. ئۇنى ئوتتۇرىغا قويۇپتۇ. يولۋاس بۇلارنى قانداق يېيىش توغرىسىدا گەپ ئېچىپ:

— بۇ نەرسىلەرنى سەن تەقسىم قىل! — دەپتۇ بۆرىگە.
— ماقۇل، — دەپ تەقسىم قىلىشقا باشلاپتۇ بۆرە، —
تەقسىر، ئۆزلىرى چوڭ بولغاندىكىن كېيىكىنى يېسىلە،
قىرغاۋۇلنى مەن يەي، ئىنىمىز تۈلكە ئۆز ھالىغا قاراپ

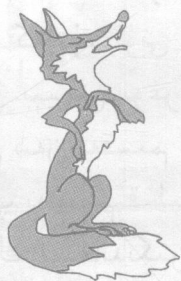
توشقاننى يېسۇن.

بۇ تەقسىماتنى ئاڭلىغان يولۋاس دەرغەزەپ بولۇپ، بۇ-
رىنى كېلىشتۈرۈپ بىرنى ئۇرۇپتىكەن، بۆرىنىڭ بىر كۆزى
قۇيۇلۇپ كېتىپتۇ. ئاندىن تۈلكىگە قاراپ:
— سەن تەقسىم قىل! — دەپتۇ.

— خوپ، تەقسىر، — دەپ تەقسىماتقا كىرىشىپتۇ
تۈلكە، — توشقان جانابلىرىنىڭ ناشتىلىقى بولسۇن، قىر-
غاۋۇل جانابلىرىنىڭ چۈشلۈكلىرى بولسۇن، كېيىك جاناب-
لىرىنىڭ كەچلىكلىرى بولسۇن، سىلىدىن ئاشسا، بىز
يەيلى، ئاشمىسا مەيلى.

تۈلكىنىڭ تەقسىماتى يولۋاسقا يېقىپ كېتىپتۇ — دە،
تۈلكىگە:

— سەن مۇنداق ئادىل تەقسىم قىلىشنى نەدىن
ئۆگەندىڭ؟ — دەپتۇ. تۈلكە ئالدىرىماي:
— بۇرادىرىم بۆرىنىڭ قۇيۇلۇپ كەتكەن كۆزىدىن
ئۆگەندىم، تەقسىر! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

چاشقانلارنىڭ مەجلىسى

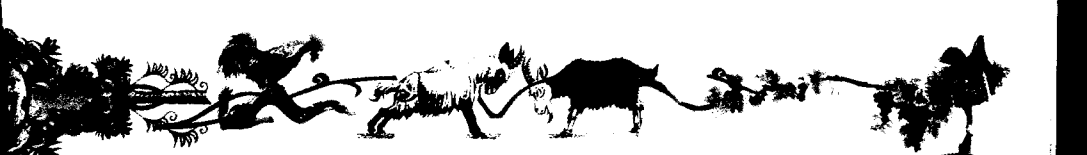
كۈنلەرنىڭ بىرىدە چاشقانلار مۈشۈككە قانداق تاقابىل تۇرۇش توغرىسىدا مەجلىس ئېچىپتۇ.
ئالدى بىلەن مەجلىس باشقۇرغۇچى قېرى چاشقان ئورنىدىن تۇرۇپ سۆزلەشكە باشلاپتۇ:

— ھەممىمىزگە مەلۇم، ئۇزۇندىن بۇيان مۈشۈكلەر بىزنى بوزەك قىلىپ كېلىۋاتىدۇ. بەك قىيىن ئەھۋالدا قالدۇق. بالىلىرىمىزنى خالىغانچە يەپ، نەسلىمىزنى قۇرۇت-قىلى تۇردى. ئەمدى پىچاق سۆڭەككە يەتتى، مۈشۈككە قانداق تاقابىل تۇرۇشنى ئويلاشمىساق بولمايدىغان بولۇپ قالدى. بۈگۈن مۈشۈ ھەقتە كۆپچىلىك باش قاتۇرۇپ، ئوبدان بىر چارە تېپىپ چىقساق دېمەكچىمەن، قانداق دەيسىلەر؟

— شۇنداق قىلايلى، بۇ بەكمۇ ئاقىلانە ئىش بوپتۇ، — دېيىشىپتۇ چاشقانلار ۋە قىزغىن مۇھاكىمە باشلىنىپ كېتىپتۇ.

سوكال قۇيرۇق بىر چاشقان كۆزلىرىنى چىمىلدىتىپ:

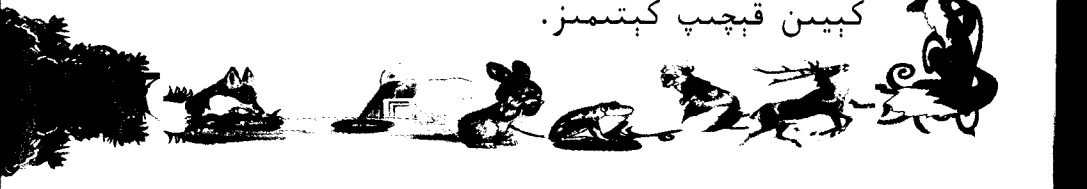
— ئۇۋىمىزنى چوڭقۇر كولساق بولىدۇ. بۇنىڭدىن
باشقا ئامال يوق، — دەپتۇ. چاشقانلار ئۇنىڭغا قاراپ
كۈلۈشۈپ قويۇپتۇ.

— زادى شۇنىڭدىن باشقا بىرەر ئامال يوقمۇ؟ — دەپ
سورايتۇ كۆپچىلىكتىن مەجلىس باشقۇرۇۋاتقان قېرى
چاشقان.

بىرى ئۇنى دەپتۇ، بىرى بۇنى دەپتۇ، مەجلىس مەيدا-
نىنى بېشىغا كىيىشىپتۇ. شۇ ئەسنادا بىر چاشقان ئورنىد-
ىدىن تۇرۇپ:

— ئاغىنىلەر، جىم بولۇڭلار ! بۇ ئۈنچە قىيىن ئىش
ئەمەس. مېنىڭچە، بىرىمىز ھەر كۈنى مۈشۈكنىڭ ھەرىكىد-
تىنى خۇپىيانە كۆزىتىيلى، مۈشۈكنىڭ بىز تەرەپكە كېلىش
شەپىسى سېزىلىش بىلەنلا بىزنى خەۋەرلەندۈرسە، ھەممىد-
مىز ئۇۋىمىزغا كىرىۋېلىپ سىرتقا چىقمىساقلا بولىمىدۇ !
بىز چىقمىغاندىن كېيىن مۈشۈك تۇرۇپ - تۇرۇپ كې-
تىپ قالىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن سىرتقا چىقىپ يۈرىۋەر-
مەيمىزمۇ ! — دەپتۇ.

— بولمايدۇ ! — بىر چوڭ چاشقان ئۇنىڭ سۆزىنى
رەت قىپتۇ، — بۇ پەقەت ئەپلەشمەيدىغان ئىش. مېنىڭچە،
بىز باينىڭ ئۆيىدىن بىر ئالتۇن قوڭغۇراقنى ئوغرىلاپ
كېلىپ، مۈشۈكنىڭ بوينىغا ئېسىپ قويايلى. مۈشۈك مە-
دىرلا قىلسا، قوڭغۇراق جاراڭلايدۇ، بۇ ئاۋازنى ئاڭلىغاندىن
كېيىن قېچىپ كېتىمىز.

بۇ پىكىر ھەممىسىگە يېقىپ، خۇشاللىقتىن چاۋاك
چېلىشىپ كېتىپتۇ ۋە:

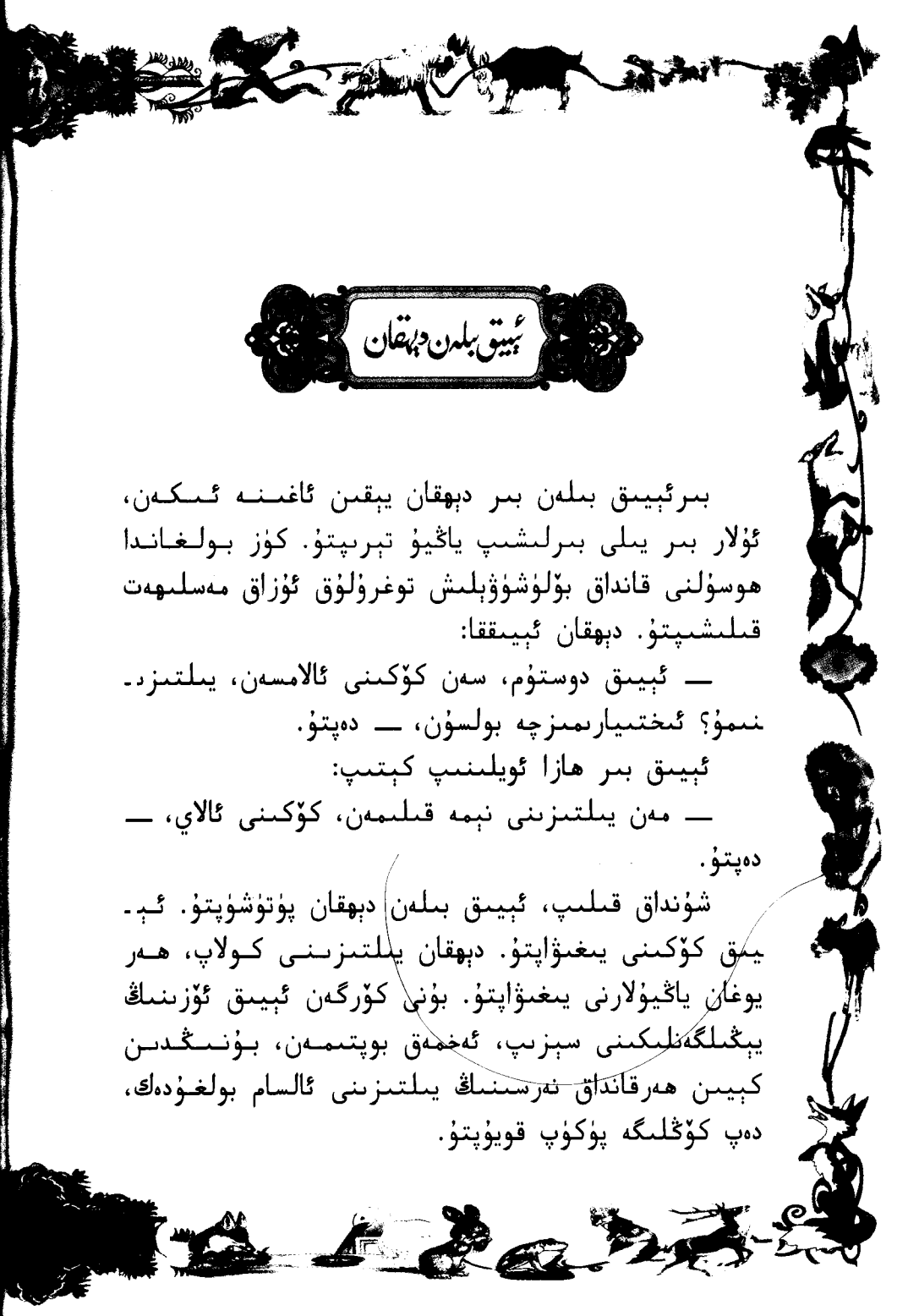
— بۇ قالتىس ئوبدان چارە بولدى، چوقۇم شۇنداق
قىلايلى! — دەپ ۋارقىراپ كېتىپتۇ.

شۇ ئارىدا ھەممىنىڭ كەينىدە ئولتۇرغان بىر قېرى
ياشقان ئالدىغا ئۆتۈپ:

— بۇغۇ ھەقىقەتەن ئوبدان چارە ئىكەن، لېكىن
قوغغۇراقنى مۈشۈكنىڭ بويىغا كىم ئاسىدۇ؟ — دەپ
سورايتۇ.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ھەممىسىنىڭ دېمى
ئىچىگە چۈشۈپ كېتىپتۇ. «ئاغزىدا شەھەر ئاپتۇ» دېگەن
سۆز شۇنىڭدىن كېيىن پەيدا بولغانمىش.

ئېيىق بىلەن دېھقان

بىر ئېيىق بىلەن بىر دېھقان يېقىن ئاغىنە ئىكەن،
ئۇلار بىر يىلى بىرلىشىپ ياڭيۇ تېرىپتۇ. كۈز بولغاندا
ھوسۇلنى قانداق بۆلۈشۈۋېلىش توغرىلۇق ئۇزاق مەسلىھەت
قىلىشىپتۇ. دېھقان ئېيىققا:

— ئېيىق دوستۇم، سەن كۆكنى ئالامسەن، يىلتىزدى-
نىمۇ؟ ئىختىيارىمىزچە بولسۇن، — دەپتۇ.

ئېيىق بىر ھازا ئويلىنىپ كېتىپ:

— مەن يىلتىزنى نېمە قىلىمەن، كۆكنى ئالاي، —

دەپتۇ.

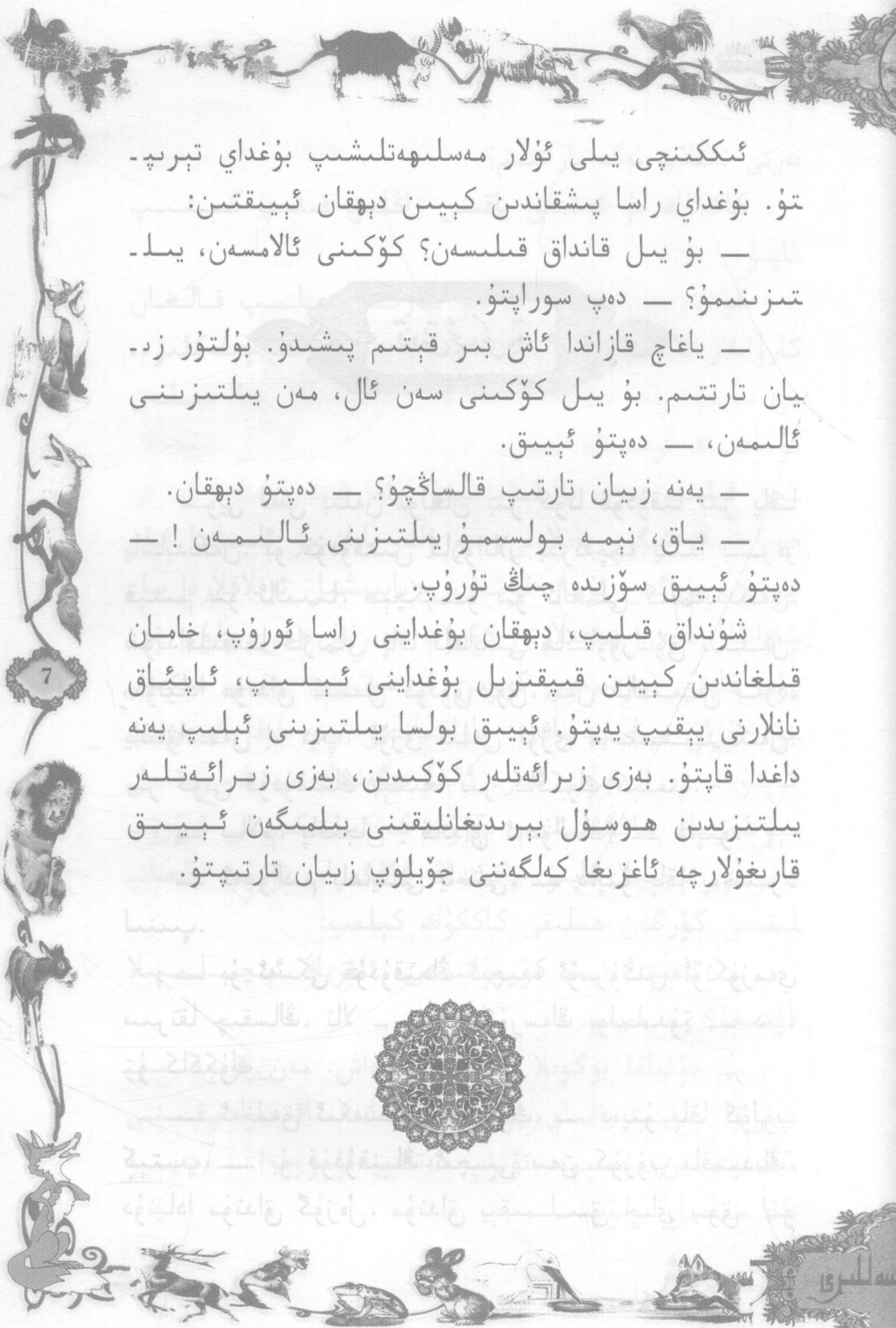
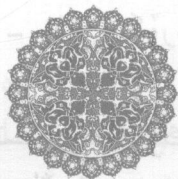
شۇنداق قىلىپ، ئېيىق بىلەن دېھقان پۈتۈشۈپتۇ. ئې-
يىق كۆكنى يىغىۋاپتۇ. دېھقان يىلتىزنى كولاپ، ھەر
يوغان ياڭيۇلارنى يىغىۋاپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئېيىق ئۆزىنىڭ
يېڭىلىگەنلىكىنى سېزىپ، ئەخمەق بوپتىمەن، بۇنىڭدىن
كېيىن ھەرقانداق نەرسىنىڭ يىلتىزنى ئالسام بولغۇدەك،
دەپ كۆڭلىگە پۈكۈپ قويۇپتۇ.

ئىككىنچى يىلى ئۇلار مەسلەھەتلىشىپ بۇغداي تېرىپ-
تۈ. بۇغداي راسا پىشقاندىن كېيىن دېھقان ئېيىقتىن:
— بۇ يىل قانداق قىلىسەن؟ كۆكنى ئالامسەن، يىل-
تىزنىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ياغاچ قازاندا ئاش بىر قېتىم پىشىدۇ. بۇلتۇر زد-
يان تارتتىم. بۇ يىل كۆكنى سەن ئال، مەن يىلتىزنى
ئالمەن، — دەپتۇ ئېيىق.

— يەنە زىيان تارتىپ قالساڭچۇ؟ — دەپتۇ دېھقان.
— ياق، نېمە بولسىمۇ يىلتىزنى ئالمەن ! —
دەپتۇ ئېيىق سۆزىدە چىڭ تۇرۇپ.

شۇنداق قىلىپ، دېھقان بۇغداينى راسا ئورۇپ، خامان
قىلغاندىن كېيىن قىپقىزىل بۇغداينى ئېلىپ، ئاپئاق
نانلارنى يېقىپ يەپتۇ. ئېيىق بولسا يىلتىزنى ئېلىپ يەنە
داغدا قاپتۇ. بەزى زىرائەتلەر كۆكىدىن، بەزى زىرائەتلەر
يىلتىزدىن ھوسۇل بېرىدىغانلىقىنى بىلمىگەن ئېيىق
قارىغۇلارچە ئاغزىغا كەلگەننى جۆيلۈپ زىيان تارتىپتۇ.

قۇدۇق ئىچىدىكى پاقا

سۈيى لەش بىلەن تولغان بىر كونا قۇدۇقتا بىر پاقا ياشايدىكەن. بۇ قۇدۇقتىن كارۋانلار بىرنەچچە يىلدا بىرەر قېتىم سۇ ئالمىسا، ھېچكىممۇ سۇ ئالغىلى كەلمەيدىكەن. شۇنداقلىقىغا قارىماي پاقا ناھايىتى ھاكاۋۇرلۇق بىلەن: «دۇنيادا مۇنداق ئېسىل قۇدۇق يوق، مەن قالتىس يەردە ياشاۋاتىمەن!» دەپ، ئۆزى بىلەن ئۆزى ماختىنىدىكەن. بىر كۈنى قۇدۇقنىڭ بېشىغا بىر كاككۇك كېلىپ:

— سالام، پاقىجان! قانداق ئەھۋالنىڭ؟ — دەپتۇ.
— ئەھۋالىم ناھايىتى ياخشى، — دەپتۇ پاقا پەخىر-لىنىپ.

— بۇ ئەسكى قۇدۇقنىڭ ئىچىدە ئۆمرۈڭنى ئۆتكۈزمەي سىرتقا چىقساڭ، تالا - تۈزنى كۆرسەڭ بولمامدۇ؟ — دەپ-تۇ كاككۇك.

— ئەخمەق ئىكەنسەن، كاككۇك، — دەپتۇ پاقا كۈلۈپ كېتىپ، — بۇ قۇدۇقنىڭ ئىچىنى سەن كۆرۈپ باقمىدىڭ، دۇنيادا مۇنداق گۈزەل، مۇنداق يېقىملىق جاي يوق، بۇ

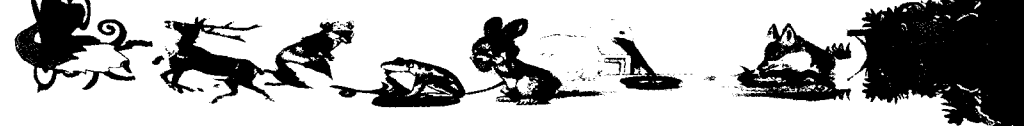
يەرنى تاشلاپ نەگە باراتتىم؟

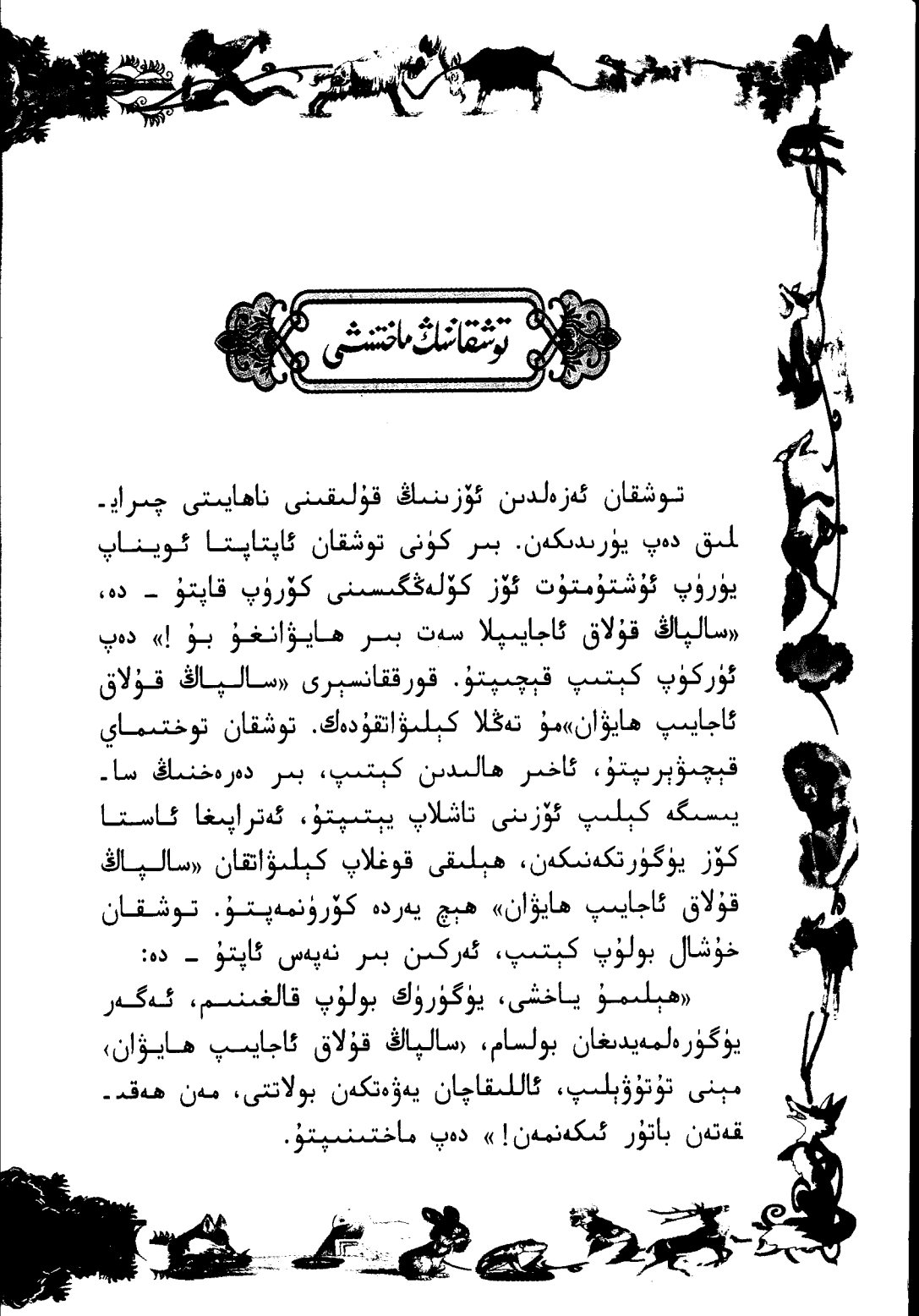
كاككۇك بۇ ئەخمەق پاقىنى زاڭلىق قىلىپ كېتىپ قاپتۇ.

كۈنلەردىن بىر كۈنى بۇ يەرگە كېلىپ قالغان كارۋانلار ئاتلىرىنى سۇغىرىش ئۈچۈن قۇدۇققا چېلەكلىردىن نى سايىتۇ. پاقا دىققەتسىزلىكتىن چېلەكتىكى سۇ بىلەن قۇدۇقنىڭ ئۈستىگە چىقىپ قاپتۇ. كارۋان پاقىنى چېلەكتىن ئېلىپ نېرى تاشلىۋېتىپتۇ. پاقا ئەتراپىغا قاراپ ھەيۋەتلىك ئېگىز تاغلارنى، سۈزۈك، پايانسىز ئاسماندا ئۇ چۈشۈپ يۈرگەن ئۇچار قۇشلارنى، ياپېشىل ئوتلاقلاردا يا شاۋاتقان قوي، يىلقىلارنى كۆرۈپ ھەيرانۇ ھەس بولۇپ تۇرۇپ قاپتۇ. بىردەمدىن كېيىن ئۇ ھوشىنى يىغىپ مېڭىپ تۇ، ئۇزاق مېڭىپ بۈك - باراقسانلىق بىر باغقا كىرىپ كەپتۇ - دە، ئەنجۈر، ئانار، ئالما دېگەندەك خىلمۇخىل مېۋىلەرنىڭ ساڭگىلىشىپ تۇرۇپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ ئاغزىنى ئېچىپلا قاپتۇ. پاقىنىڭ گاڭگىراپ تۇرۇپ قالغانلىقىنى كۆرگەن ھېلىقى كاككۇك كېلىپ:

— ئاغىنە، نېمە كۆرۈۋاتىسەن، ئاغزىڭ ئېچىلىپلا قاپتىغۇ؟ — دەپتۇ.

— دۇنياغا بۈگۈنلا تۆرەلدىم، ئاداش. مەن قۇدۇقتىن سىرتقا چىقىپ باقماي مۇنداق گۈزەللىكنىڭ بارلىقىنى بىلمەپتىمەن، ئىستى، ئۆتۈپ كەتكەن ئۆمرۈم ! — دەپتۇ پاقا خىجىل بولۇپ.

توشقاننىڭ ماتىشى

توشقان ئەزەلدىن ئۆزىنىڭ قۇلىقىنى ناھايىتى چىرايلىق دەپ يۈرىدىكەن. بىر كۈنى توشقان ئاپتاپتا ئويىناپ يۈرۈپ ئۈشتۈمۈتۈ ئۆز كۆلەڭگىسىنى كۆرۈپ قاپتۇ - دە، «سالپاڭ قۇلاق ئاجايىپلا سەت بىر ھايۋانغۇ بۇ!» دەپ ئۈركۈپ كېتىپ قېچىپتۇ. قورققانسېرى «سالپاڭ قۇلاق ئاجايىپ ھايۋان» مۇ تەڭلا كېلىۋاتقۇدەك. توشقان توختىماي قېچىۋېرىپتۇ، ئاخىر ھالىدىن كېتىپ، بىر دەرەخنىڭ سايىسىگە كېلىپ ئۆزىنى تاشلاپ يېتىپتۇ، ئەتراپىغا ئاستا كۆز يۈگۈرتكەنكەن، ھېلىقى قوغلاپ كېلىۋاتقان «سالپاڭ قۇلاق ئاجايىپ ھايۋان» ھېچ يەردە كۆرۈنمەپتۇ. توشقان خۇشال بولۇپ كېتىپ، ئەركىن بىر نەپەس ئاپتۇ - دە: «ھېلىمۇ ياخشى، يۈگۈرۈك بولۇپ قالغىنىم، ئەگەر يۈگۈرەلمەيدىغان بولسام، «سالپاڭ قۇلاق ئاجايىپ ھايۋان» مېنى تۇتۇۋېلىپ، ئاللىقاچان يەۋەتكەن بولاتتى، مەن ھەقىقەتەن باتۇر ئىكەنمەن!» دەپ ماختىنىپتۇ.

ئەقىللىق پاقا

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، ياز بىلەن كۈز ئارىسىدا
مۇنداق بىر ئىش بوپتۇ:

بىر كۆلدە ئۇزۇن زامانلارغىچە نۇرغۇن پاقىلار ياشاپ،
شۇ كۆلدە كۆپىيىپ، شۇ كۆلدە ئاخشاملىرى نەغمە - ناۋا
قىلىپ، مەشرەپ ئويناپ ئۆتكەنىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە
پاقىلاردىن بىرنەچچىسى كۆرەڭلەپ:

— مۇشۇنداقمۇ سېسىق كۆلدە ياشامدۇق، ئاغىنىلەر؟
پاكىز، سۈزۈك سۈيى بار كۆلگە كۆچۈپ كېتەيلى! — دەپ
چۇقان كۆتۈرۈپتۇ. بەزى پاقىلار ئۇلارغا قوشۇلۇپ، گويا
كۆلنىڭ سېسىقلىقىنى ئەمدىلا سەزگەندەك يىرگىنىپ، ئې-
غىز - بۇرۇنلىرىنى ئېتىشىۋاپتۇ، بىرمۇنچىلىرى كېيىن-
لىكىنى ئويلاپ، ئارسالدى بولۇپ قاپتۇ، بەزىلىرى كۆچ-
مىز دەپتۇ، بەزىلىرى كۆچمەيمىز دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن
كۆچمىز دېگۈچىلەر بىلەن كۆچمەيمىز دېگۈچىلەر ئوتتۇ-
رىسىدا تالاش - تارتىش يۈز بېرىپتۇ. پاقىلار ئىككى
گۇرۇھقا بۆلۈنۈپ قاپتۇ.